

СВЪТУЛКА

Орѣшко трепна. Всички го гледаха. Ами ако сбърка и директорътъ го удари съ камшика! Но когато погледна тжжното лице на Орѣшка, окуражи се. Веднага грабна обрѣча, Орѣшка подиръ него и дветѣ деца полетѣха. Свършиха този номеръ и директорътъ ги похвали. После донесоха Хубавка и шарения папагалъ, който знаеше да говори. Децата започнаха да ходятъ по рѣцетѣ си, а маймунката върху краката на Орѣшко се обличаше и бличаше. Папагалътъ се кланяше на всички страни и викаше:

— Деца, елате на циркъ! Деца, елате на циркъ!..

— Чудесно, деца, довечера ще играете на представлението, — извика директорътъ. — Чичо Чочо, следъ обѣдъ ще разведешъ и тѣхъ изъ града. Когато се нахраниха, Орѣшко облѣче новитѣ си дрешки, Орѣшка бѣлата си рокличка съ розичкитѣ и се качиха въ колата. На едно голѣмо платно пиеше:

„Най-голѣмиятъ циркъ въ България. Невиждани фокуси, борба съ лъвове. Танцъ на маймуни и слонове“.

Голѣмиятъ Главчо и малкиятъ Главчо възседнаха конетѣ, чичо Чочо седна най-напредъ на колата, палячовцитѣ въ колата и тръгнаха. Тжпанътъ думкаше, Орѣшко се премѣташе, джуджетата правѣха разни смѣхории, Хубавка поздравляваше наоколо и сваляше цилиндърчето си, а крѣсливиятъ папагалъ се кланяше на децата и викаше:

— Деца, елате на циркъ! Деца, елате на циркъ!..

Градскитѣ деца вървѣха следъ колата, хвърляха ябълки на Хубавка, закачаха джуджетата и викаха на папагала:

— Ще дойдемъ!.. Ще дойдемъ на циркъ!..